

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚRADU VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

KVĚTEN 1993

Letos však ji víju pro mládence
ze šípku, jenž kvete pod strání.
Je nám tady hezky jako mřence
v řece, kde se volně prohání.

Zavon, kvítí, zazpívej nám, máji,
zavln se nám, vodo, u nohou!
Jabloně jen proto odkvétají,
že už vůni unést nemohou.

ze uz vuni aneste nemonou.

Uhrabte zelené plochy, uklidte povalující se papíry a jiné nepotřebné předměty. Věříme, že každý z Vás pomůže ke zkrášlení svého města.

Město vyhlašuje v této souvislosti soutěž o 3 nejlepší zahrádky, prostranství před a kolem objektů nebo rodinných domů, květinové balkóny a celkovou upravu okolí domů. Tři nejlepší budou odměněny částkou 2000, 1000 a 500 Kč. Hodnocení bude provedeno koncem září, ale sledování úpravnosti domů a okolí bude prováděno průběžně. Tímto krokem sleduje MěU vylepšení celkového vzhledu města. Rada MěU apeluje na členy komise životního prostředí, aby zodpovědně přistupovala k této malé soutěži a zároveň kriticky hodnotila opak, t.j. domy a prostranství, které vzbuzují nelibost i veřejné pohoršení.

1 verejné ponorenie:
 xxx

Město chce vyřešit problém s prostorem před hotelem Morava. Rada rozhodla vybudovat na městských pozemcích vyasfaltované chodníky a parkovací plochy. Upozorňujeme občany, že po dokončení stavebních uprav vznikne ohraničený soukromý pozemek. Tato skutečnost by se měla projevit i v chování občanů k tomuto pozemku.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

V současné době probíhají přípravné práce pro případnou realizaci další etapy zavedení plynu.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Městský úřad se na Vás, vážení občane obrací se žádostí: uklidte okolí svých domů a domovů! Přivítejte letní období, období dovolených, návštěv rodáků a přátel Vysokého i cizích návštěvníků města a okolí čistotou a pořádkem.

vedení šťastné ukončení všech prací a předání podniku k veřejnému užívání. Kéž se to tak rychle daří i jinde. Ať tak rychle a dobře vzkvétá i naše Česká republika.

oo

Dalším "poslancem Větrníku" je pan Miroslav Morávek-

1. Pane Morávku, jak dlouho již pracujete v městském zastupitelstvu a kterou politickou stranu zastupujete?

Do městského zastupitelstva jsem byl zvolen v r.1990 za OF jako nezávislý kandidát. Před tím jsem v obecní správě nikdy nepracoval.

2. Vyhovuje Vám způsob, jakým se projednávají záležitosti města v jeho radě?

Členové MZ se mohou jednání rady účastnit a zapojit se do diskuse k projednávaným otázkám nebo vznášet návrhy. Mám-li tedy konkrétně odpovědět na danou otázku - vyhovuje. Sám jsem tuto možnost využil.

3. Máte připomínky k práci zastupitelstva?

Domnívám se, že na tuto otázku by měli odpovídat spíše občané města. Ve Větrníku vycházejí různé zajímavé ankety, doporučoval bych, aby se v některé z nich mohli občané vyjádřit i k této otázce. Mají možnost účastnit se zasedání MZ a práci jeho členů pak objektivně hodnotit. Osobně se mi jeví činnost některých členů MZ jako pasivní.

4. Myslíte si, že je veřejnost o práci poslanců dostatečně informována?

V našem městě fungují nejméně 3 způsoby objektivní informovanosti občanů: veřejné zasedání MZ, zveřejněné zápisy ze zasedání MZ a rady MZ a Větrník, kde se pravidelně objevují hlavně aktivity MÚ. Znáám občany, kteří i přesto, že se téměř pravidelně účastní veřejného zasedání MZ, pravidelně ještě čtou zveřejněný zápis. Takže jsem přesvědčen, že kdo má zájem, ten informován je.

5. Jaké úkoly jste jako poslanec již plnil?

V MZ zastupuji navíc obec Sklenařice a z toho vyplývá i náplň mé práce. Jsou to různá stavební a kolaudační řízení, využití školy ve Sklenařicích, posílení vodovodu, roční inventury ap. Ve městě se pak snažím prosazovat sportovní a kulturní dění. Aby taková zařízení ve městě byla a široká veřejnost je mohla využívat.

6. Měl byste chuť pracovat i v dalších volebních obdobích?

Při své osobní situaci si stále častěji uvědomuji, že se některé činnosti budu muset vzdát. Jsem aktivně zapojen ještě ve výborech Tělovýchovné jednoty, Českém ski klubu a Divadelním spolku Krakonoš. Chuť je jedna věc, vůle občanů druhá. Z toho bude muset vzejít moje rozhodnutí.

7. Chtěl byste prostřednictvím Větrníku něco sdělit občanům?

Chtěl. Aby se aktivněji podíleli na dění ve městě. Třeba jen účasti na veřejném zasedání MZ. Dobrá diskuse, konkrétní návrhy vyřčené na pravém místě pomohou daleko víc, než anonyrní dopisy nebo kritizování " s křížkem po funuse".

Přeju Vám hezké léto v hezkém městě.

Odpovědi zapsala Novotná
oo
Oznámení katastrálního úřadu v Semilech.

Obě pracoviště katastrálního úřadu, t.j. v Semilech i v Jilemnici, budou uzavřena pro přímý styk s veřejností od 17.5. do 11.6.1993. Sloužit bude v tomto období jen podatelna pro podávání návrhů na zápisy vlastnických a jiných práv.

Za pochopení děkuje řed. katastrál. úřadu.

Ing. Vlast. Václavů

oo

vého oboru automechanik a stávacích oborů je téměř ukončeno. Budou se otevírat 2 třídy učňů automechaniků a 1 třída učňů zemědělského zaměření.

2. Další zprávy :

Dívky RŠ přispěly do liter. soutěže se zdravotní a rodinnou tematikou, kterou vypsalo Oddělení zdravotní výchovy okresní hygienické stanice v Semilech. 10 děvčat obdrželo v soutěži cenu za 1.-10.místo. Soutěž byla dotována finančně, částkami od 100 do 1000 Kč. Blahopřejeme

3.V měsíci dubnu se konala i tradiční přehlídka zájmové umělecké činnosti, které se zúčastnili chlapci i dívky SOUz a RŠ. Pěvecké kvarteto rod. školy, které v Bělohradě uspělo, bude reprezentovat Východočeský kraj v národním kole.

Co nám vadí :

Zloději, kteří již školu a samotné žáky připravili o pěknou sumu peněz.

Novotná

oooooooooooooooooooooooooooo
Z historie dávné i nedávné.

Roprachtická kobyla -

Jak jsem v březnovém Větrníku slíbil v článku o průvodu bezhlavých kněží ve Tříči, uvedu dnes záznam P.Krolmusa týkající se Roprachtic. Kobyla v Roprachticích za oltářem v kostele zcepeněla, v Krkonoších pravějí Horáci dle pradávnej pověsti: protož nesmí žádný se opovážiti Roprachtičanům kobyla nebo Kobyláci říci, sice jest bit. Zde někde muselo býti pohanské božiště ke cti posvátné kobyly, kterou u převratu křesťaně obrácení na důkaz zcepeniti nechali, aby dokázali, že to žádný bůžek ani bohyně nesmrtelná není, v které Roprachtičaně věřili, protož je kobyláci nazývali. Viz pověst v Tatobitech, kůň za oltářem zcepeněl; též u Slaného, tak nad Voticemi, v Neumětelých kobyla má pomník/Šemík Horymířův/ kamenný. Tak i v Roprachticích něco podobného za pohanstva bylo, nebo lid vypravuje zdejší, že u Roprachtic v Jindrových Boučinách straší. Tam prý poklady ležejí, čert/pohan/ je ukryl a pes Černobog je hlídá. Případní hledači pokladů mají možnost se skoro rok připravovat, aby se při pašijích o Velkém pátku, kdy se podle pověstí otvírají poklady, pokusili o štěstí.

Michal Jakl

xx

Závěrečná část o tom, jak Vysoké k hasičstvu přišlo.

Není sice dosud toto rozdělení formálně provedeno, ale úředního schválení již došlo.

Jistě většina z vlastního popudu do samostatného a nově zřídívšího se oboru hasičského vstoupí a že jim i tam svatou povinností bude vykonávání povinností hasičské a tuto korporaci ve své existenci platně podpoří.

Mnohokrát při různých příležitostech bylo rokováno, aby odbor hasičský byl samostatný. V druhé polovině roku 1893 dospěla rozhršení.

Na mimořádné valné hromadě 2.října 1893 odhlasováno pro rozdílnost zájmů a oboustrannému poškozování odborů, aby došlo k rozdělení tělovýchovné jednoty a hasičů. Z tohoto důvodu dochází v některých bodech ke změně stanov a některým dodatkům. V bodě č.4 se vypouští řád hasičský a sděluje se měst.obci "že dokud nový samostatný hasičský sbor ve Vysokém utvořen nebude, členové tělocvičné jednoty Sokol o to péči míti budou, aby náčiní hasičské jako dříve v dobrém stavu udržováno bylo a se v případě vzniknuvšího požáru ku hašení jako dříve dostaví a sbor hasičský takto ve své existenci udržovati budou, dále, že jednota veškeré spisy hasičství se týkající, po zřízení a ustanovení se nového sboru hasičského ze své spisovny vyčlení a novému sboru vydá."

Toto usnesení uvedeno ve skutek, nově vypracované stanovy zaslány ke schválení na c.k.místodržitel-

Velmi si ve Tříčici vážíme to-
ho, že do přípravy i průběhu set-
kání se ochotně a nezištně zapoji-
la v hojném počtu i mladší gene-
race. Patří jim za to upřímný dík.

Zdeněk Nesvadba

xx
Pamatuji se na "GRÁNKU ?"

Manželé Hněvkovi šli z procház-
ky, pozdrav přerušil naši práci na
zahradě a pojednou pan učitel po-
vídá: "Jestlipak se také již nějak
jmenuje tahle ulice"? Z dobré ná-
lady a radosti jsem rychle odpo-
věděl "Gránka". To byl podnět ke
vzpomínání. Usedli jsme na kamen-
nou zídku. V našich vzpomínkách
ožila představa na uzounkou pěšín-
ku jen pro jednoho chodce a z vozi-
del tak sotva pro trakař. Vedla z
rozcestí u domu Kadavých směrem k
bytovce Seby, která stojí právě v
místech této bývalé pěšinky, jež
vedla za město a pokračovala až
na Petruškovy vrchy. První zásah
na zrušení byl dán při stavbě na-
šeho domu, kdy se proměnila na ny-
nější cestu. Jmenovala se Gránova
pěšinka, lidově Gránka. Jak došlo
k názvu, nám vysvětlí tento příběh.
Grán/Krán/byl nazýván muž, který se
živil tím, že procházel krajem a
na řemeni přes rameno a šíjí nosil
v obdélném koší, od těla dopředu
mírně se svahujícím, různé zboží,
které prodával. Byly to drobnosti:
zrcátko, hřebínek, holící štětka,
mýdlo, tužka, prstýnek, břitva, vo-
ňavka, pudr, něco proti bolesti,
kapesní nůž, čibuk, malá hračka,
podvazky i gumičky na držení ru-
kávů, ozdobný špendlík do krava-
ty nebo vlasů t.zv. "hornudle",
špička na cigaretu, šněrovaadlo,
po straně z koše viselo několik
opasků i kravaty. Pro případ deš-
tě i proti prachu přes zboží ho-
dil příkrývkou z voskového plátna.
Navštěvoval poutě a jarmarky. V
případě delšího obchodního jedná-
ní, kdy se kolem něho seskupilo
pár zájemců, odlehčil si břemeno
tím, že pod koš strčil hůl, bez
níž si ho nedovedu představit.

Gránové byli z Bosny a z Kraňska.
Proto se jim říkávalo i "Bosnák",
ale za mého dětství si pamatuji
jen "bračka". Podle pověsti šel
jednou Grán z Vysokého do Bozko-
va. Na poli pracovala rodina a
jedno z děvčat na něho zavolalo,
aby jim šel pomoci. Dal si říci a
zdržel se u nich i přes noc. Za-
milovali se a vzali se. Jedna
jejich dcera se provdala do Vy-
sokého do domu č.p.286/ nyní
u Kadavých/za Votočka, kde se
pak říkalo u Gránů. Zmíněná pě-
šinka byl jejich dlouhý lán.

K.J.Bartoniček

xx

Byla to oblíbená kuchařka !

Dnes je jí 96 let, je nejstarší
občankou Vysocka, nikoli rodač-
kōū, tōū je 95letá paní F.Fialová.
Tato nejstarší občanka bydlí ve
Sklenařicích a jmenuje se Zdenka
Pimiskernová. Už podle jména je
patrné, že nepochází z našeho
kraje.

Kde jste se narodila ?

V Praze 14.dubna 1897 a v Praze
jsem žila 14 let. Potom mě posla-
li do Vídně k tetě a tam jsem se
naučila moc dobře vařit.

Německy jste se taky naučila?

Moc ně, tam se nemluvílo pěknou
němčinou.

Rodiče zůstali trvale v Praze?

Jen mámiňka, bylo jí 28, když
ovdověla, zůstala s námi 4 dětmi
sama. Tatínek zemřel, když mu bylo
32.

Kde jste pobývala po odchodu
z Vídně?

Zase v Praze a různě, sloužila
jsem a vařila. A v Praze jsem
poznala i svého prvního muže, jme-
noval se Pimiskern a byl Němec.
Vdávala jsem se, když mně bylo
21 roků. Muž byl moc hodný člověk,
ale po 5 letech manželství zemřel
na španělskou chřipku. Byl ban-
kovním úředníkem a došes mám
po něm důchod a banka na mě neza-
pomíná.

Jak jste se dostala k nám na hory?
Jezdili jsme z Prahy na dovo-

nou ke známým do Sklenařic a pak jsem tu zůstala.

Máte děti?

Nemám a neměla jsem své vlastní, ale vychovávala jsem děti bratrovy a starala jsem se i o děti svých známých, brala jsem je na prázdniny sem do Sklenařic, aby byly na čistém vzduchu, jak se v Praze říkalo.

Nestýskalo se Vám po Praze?

~~Ně, vůbec mě,~~ taďy je tak krásně, krásná příroda, lesy, hory. A pak jsem se tu seznámila s mladým sympatickým mužem z Jablonečka, jmenoval se Mencl, byl pekař a spolu jsme prožili spokojeně 32 let. Ale už je to taky dávno, co odešel navždy.

Byla jste tu někde trvale zaměstnaná?

Nebyla. Jen příležitostně jsem vařila nejčastěji v Mexiku u Halířů o pouti, o různých svatbách a slavnostech. Pan Halíř si pro mě vždy sám přišel. Pak taky v Jablonci u Jiroušů a v Pasekách u Soukupů. Ale nejraději jsem byla doma.

Nechtěla byste raději do nějakého pečovatelského domu?

Ani za nic. Přemlouvali mě, pan doktor, sestřička, z obce, ale já nechci. Já jsme šťastná doma. Udělám si, co chci, a kdy chci.

Zdravotní potíže nemáte?

Alé to víte, že mám. Byla jsem operována na šedý zákal na obě oči, jedno se jim nepovedlo, tak na něj skoro nevidím, brýle mám 16 diopt. Ale žít se s tím dá.

Bydlíte tu sama?

Sama. Bývalá domácí zemřela, dům koupili moji synovci. Jezdí sem už i jejich děti s dětmi, a tak o víkendech je tu plno. Tak mně smutno není. Až odejdu, vím, kdo tu po mně bude bydlet dál.

Tak ať do dotáhnete do té stovky!
Hodně zdraví!

Za povídání s čilou "šestadevadesátnicí" děkuje L. Hnyková

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Z vyprávění babičky Vodseďákové,
část 2.

Jedna nádenice u dědečka nějaká Anna Čechova, když začínali práci na poli vždycky říkala "Zasvěť nám zlatá korunko, zasvěť. Pán Bůh ráčič pomahat, zdraví, spěch a sílu dát, svatou trpělivost a svatou pomoc".

Měla syna, hezkého hochu a on rád se bavil s děvčaty z chalupy nebo ze statku ač sám byl "z podruží". Ženské jí říkaly. Copak si ten váš syn etdna myslí?, na to ona: "I jer ho nechte, von se s chudou eště nabude dost". Když byl maličký říkávala, neměla sem dát co do cumlu, tak sem dala zelí, nebo černej chleba. Když poklízela, hodila hodiny taky do vany. Tenkrát mivali po barákách i chalupách podlahy hliněné. Koště pod lavicí. Lavice bývaly na stěny přidělané. Maminka ráda chodila s pletením po pobytech po barákách ale vždycky prý se bála aby jí neupad pletací drát na zem. Hliněná podlaha, hlavně v zimě bývala vlhká a tu prý se při sbírání drátu hned dostávala špína za nehty.

Nejvíce nás maminka napomínala, abychom si vážili každého, kdo to s námi upřímně myslí. Měla asi trpké zkušenosti. Velmi nás varovala před závistí. Vždycky říkala "závist zlá je společnice, hubí tělo i duši". Také říkávala "Vysokěj shořel, ale závist vostala."

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Slovo podnikatelům-

TRUHLAŘINA

V bývalé truhlářské dílně Státního statku naproti autobusovým garážím provádí truhlářské práce pan Jindřich Šíkola. Požádali jsme o několik informací.

Je dílna vaše?

Máme ji pronajatou od Státního statku.

Jak dlouho ji provozujete?

Pracuji zde již od roku 1973. Od ledna 1992 soukromě podnikám se svými společníky.

Kteří pracovníci vám pomáhají?

V dílně pracujeme čtyři soukromí podnikatelé a jsme sdružení ve společenství. Máme jednoho zaměstnance, a to chlapce po vyučení.

Můžete podrobně seznámit naše čtenáře s tím, co všechno vyrábíte ?
Kromě stavebního truhlářství - okna, dveře, schody a pod., také kuchyně, psací stoly, váleandy a další doplňkový nábytek. Začalo se i podle přání zákazníků vyrábět z lamina. Pouze nevyrábíme dýhovaný nábytek.
Kde sháníte materiál?

Dříví od soukromníků a Státních lesů. Lamino od výrobců, abychom se dostali na nízké ceny.
Jaké je vybavení dílny a komu patří?

Vše patří Státnímu statku. My se snažíme dokupovat nové nářadí, modernější.

Od koho berete zakázky ?

Obrací se na nás občané, podnikatelé i organizace nejenom z Vysokého.

Práce je tedy hodně?

Té je stále dost. Jsme ale rádi, protože začátek tohoto roku byl slabší.

Můžeme se zeptat na ceny, které účtujete ?

Snažíme se mít ceny dostupné. Pro neplátce daně z přidané hodnoty jsme levnější.

Pracujete jenom v dílně ?

Pracujeme všude, kde je potřeba. Jak dlouho trvá vyřízení zakázky?

Termíny se snažíme dodržovat. Komu z místních soukromníků jste pomáhali vybavovat obchod a pod.? Mnoha místním podnikatelům jsme pomohli vybavovat obchody/cukrárna p. Fejkla, p. Bachtíka, obchod u p. Dunky, Tano, Art + Sport, lékárna/.

Jak dílna prosperuje? Byla úspěšná loňská sezóna?

Nestěžujeme si. Jen kdyby byla letošní taková jako loňská. Víme, že vše záleží na spokojenosti zákazníka.

Za příspěvek děkuji paní N. Šikolové a za podnětnou pomoc Martinu Šikolovi.

Ivana Řehořová

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

SPOLEČENSKÁ KRONIKA =

Ž i v o t n í j u b i l e a
oslavili v měsíci květnu
tito naši spoluobčané:

Horní Tříč -

12.5. Anna Lukšová 79 let

Stará Ves -

3.5. Jaroslav Špaček 71 let

Sklenařice -

20.5. Marie Holcová 80 let

Vysoká nad Jizerou -

12.5. Anna Novotná 82 let

22.5. Václav Hladík 72 let

4.5. MUDr. Miluše Mašková 70 let

20.5. Marie Vodsedálková 76 let

Do dalších let přejeme dobrou pohodu a pevné zdraví.

Ú m r t í -

Naš řady opustili spoluobčané:

13.5. 1993 paní Marie Škrabálková z Vysokého/J. ve věku 86 let

14.5. 1993 paní Věra Kučerová ze Tříče ve věku 55 let

Čest jejich památce !

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

ZPRAVODAJ MĚÚ Vysoké nad Jizerou
-Větrník - č.5-1993, vedoucí
redaktorka Ludmila Hnyková-
obsah stran 10, cena 3,-Kč.
Příspěvky a informace zasílejte
vždy do 15.kždého měsíce
na MĚÚ 512 11 Vysoké nad Jizerou

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo